

Angel ozdravljanja

Dragi angel, grlo me strašno boli in imam vročino. Ostati moram v postelji in mi je tako dolgčas. Spremljaj mene in vse ljudi, ki so zboleli, da se nam bo zdravje izboljšalo. Tolaži in opogumljaj nas v zaupanju, da sta zdravilna Božja moč in ljubezen močnejši od bolezni. Bodi ob meni v moji nepotrpežljivosti, ko bi rad takoj ozdravel. Podarjaj mi vzpodbudo in upanje, da bom lahko kmalu z veseljem in novimi močmi sodeloval v življenju. Nihče ne more biti vedno zdrav. In kadar sem bolan, šele vidim, kako lepo je, da si zdrav. Še posebej bodi ob ljudeh, ki so težko ali neozdravljivo bolni, in varuj pred boleznijo vse ljudi, ki jih ljubim.

A. Grün, Angel ti stoji ob strani

PUSTNI IN POSTNI ČAS

Razlika je na prvi pogled zgolj v eni samcati črki, a če pogledamo bolj podrobno sta to dva med seboj popolnoma drugačna časa.

Pust je vesel in pisan čas, ki temelji na norčavosti. Je čas, ko bi naj po starih ljudskih običajih preganjali zimo. Še posebej na pustni torek in pustno soboto se otroci in odrasli našemijo v najrazličnejše maske. Pustne šeme hodijo od hiše do hiše ali pa v različnih povorkah, se smejujejo, pečejo in prinašajo dobro voljo. Ljudje pečejo krofe in druge sladke dobrote. Pust je torej čas zabave, ko s smehom in plesom preganjamo zimo.

Post pa pride takoj po pustu. Po njem nastopi pepelnična sredo, ki ga začenja. Gre za čas miru in razmišljanja. Nekateri ljudje se v postnem času odpovejo sladkarijam ali kakšni razvadi, da bi bili bolj zbrani in prijazni do soljudi. Zdravi in odrasli ljudje so povabljeni, da se vsaj ob petkih v postnem času odpovedo uživanju mesa. Post traja do velike noči. Tako je pust vesel in pisan praznik, post pa je njemu nasproten – miren čas, ko se trudimo biti boljši do sebe in drugih, s tem pa krepijo svoj odnos do bližnjih ter do Boga.

AI

DOBRA VOLJA PRIHAJA IZ TEBE, NE IZ OKOLICE

»Mami, žoga mi je padla na sosedov vrt,« je razburjeno povedala Ana. V kuhinjo je pritekla kar v čevljih in bila je na robu solz.
 »Na vrt soseda Kalana?« jo je zaskrbljeno vprašala mama.
 Ana je prikimala in povsila glavo. »S Tino sva se igrali na vrtu in ...«
 »Vsakemu se lahko zgodi, da mu žoga uide na sosednji vrt,« jo je tolažila mama. »O tem sva že govorili, se spomniš?«
 »Pazili sva,« je rekla Ana s tresočim glasom. »Tega nisva storili nalašč.«
 »Vem, ljubica, vem. Ampak ta naš sosed ...«
 »Je tečen! Vedno tako grdo gleda,« je zacepetala Ana.
 »Ana, ta naš sosed je ...«
 »Nevzgojen! Nikoli ne odzdravi, če ga pozdraviš. In za pusta nikoli ne odpre vrat, da bi mu lahko zapeli pesem.«
 »Sosed Kalan je ...«
 »Nesramen,« se ni dala Ana. »To je že tretja žoga, ki nam jo je vzel. Tega mu res ne bi bilo treba početi.«
 »Z očetom sva že nekajkrat potrkala na njegova vrata, da bi se pogovorili,« je odgovorila mama. »Noče jih odpreti. In ko se srečamo, zre v tla in ne spregovori. Pošteno moram razmisliti, kako bi ga ogovorila.«
 »Mami, kako ste lahko nekateri ljudje prijazni in dobre volje? Prijazna sta ti in očka. Pa dedi in babi, pa vzgojiteljici v vrtcu in naš mačkon Bučko,« je zanimalo Ano. »In kako je mogoče, da so nekateri ljudje tako mrki in namrgodeni, kot je sosed Kalan?«
 »Vsak človek je kot knjiga,« je hčerki odvrnila mama. »Vsak izmed nas ima svojo zgodbo, zaradi katere se obnaša, kot se. In te zgodbe sploh niso preproste.«
 »Ko bi le vedela, kje stanuje dobra volja,« je sama pri sebi rekla Ana in odšla proti svoji sobi. »Ščepec nje bi z veseljem poklonila sosеду.« Medtem je stopala mimo ogledala ... posvetilo se ji je. »Dobra volja stanuje v ogledalu?! Dobra volja se skriva v vsakem izmed nas. Le poiskati jo moramo. Eni jo najdemo lažje, drugi malce težje. Že vem, mami bom rekla, naj mi pomaga za soseda Kalana speči piškote. Gospod ne odpira vrat, ne pozdravlja in se noče pogovarjati. Toplih piškotov pa bo zagotovo vesel. In piškotom, ki jih bova položili pred vrata, bova priložili pisemce. V njem se mu bom najprej opravičila zaradi nerodnosti z žogo. Nato bova skupaj z mamo zapisali zgodbo. Tisto o ogledalu in dobri volji. Kdo ve, morda se ga bo ta zgodba dotaknila in se bo tudi on odpravil poiskat dobro voljo.«

Po: Ž. Gombač

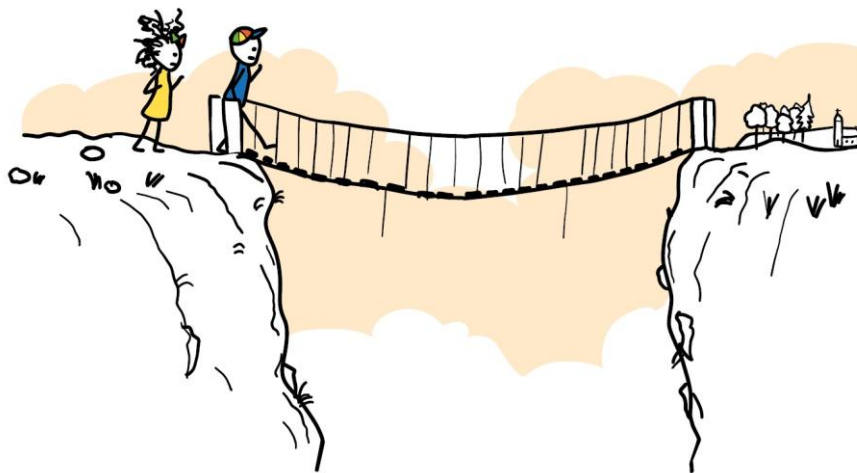
Verovat v Boga, kako to gre?

Verovati v Boga pomeni:

Vse svoje zaupanje polagam v njega, ki me najbolj ljudi.

Sprejemam to, kar je Bog razodel o sebi.

Poskušam delati to, kar mi reče.

Verovati v Boga pomeni biti varen ob njem.

Bog nas ljubi. Ni se nam treba bati.

Skupaj z njim lahko iz sebe potegnemo najboljše!

Po: Youcat za otroke